

LA POBLA DE MAFUMET

Aquest no és un poble de botifarra i arada. Els gats no porten boina ni pasterades les peülles dels gossos. Lladrucs i mèus són afoïes d'un disc que es va omplir de pols amb l'enderrocament de cases velles. **La Pobra ha sofert una transformació molt important. Fa vint-i-cinc anys era un lloc cent per cent agrícola. En arrelar-se la indústria petroquímica va haver-hi un canvi d'actitud. Amb els problemes que hi ha hagut amb l'avellana, treballar la terra s'ha convertit en una feina de caps de setmana. Avui, el camp no dona per a viure.** De l'alcaldia tampoc es viu. Prou que ho sap Joan M. Sardà que, quan va guanyar les eleccions, no va poder desfer-se de les eines de perforació i captació d'aigües subterrànies amb les quals treballava. "Divideix el teu temps i venceràs" és el seu lema perquè els assumptes de la jornada no s'ajornin. **El problema és que veig poc la família.** Suposo que hi ha dies que un baixaria del carro de les càrregues i compraria un bitllet cap al no-res. Però s'ha de ser agosarat i anar per la vida amb l'abonament de la sort que ens toca en sort. L'evolució demogràfica d'aquest municipi és molt sostinguda i s'ha de continuar la lluita pels que són i pels que seran. **Pel nostre entorn industrial han vingut molts homes i dones de fora de Catalunya. Ara ja som mil disset habitants.**

Carrers sense bonys i un enllumenat, fet de bombetes que no estan foses, criden les raons d'un poble competitiu i capdavanter en infraestructures i serveis. **Tenim una depuradora, quan molts pobles de l'entorn no en tenen cap. Ara s'està parlant de fer una macrodepuradora que reculli les aigües residuals de la Pobra, Vilallonga i el Morell.** Residus de l'època en què els bous mugien, aixecant sa veu per sobre de la humana, també s'haurien d'escombrar. **Les mancances més greus que tenim és poder assentar les entrades del poble. Els accessos estan bastant depauperats. La variant que es va inaugurar recentment ha estat un gran alleujament. Abans passava pel mig del poble tot el trànsit rodat i pesant.**

La ràdio del veí diu que Jordi Pujol censura que moltes comunitats autònomes s'obsessionin per a equiparar-se amb Catalunya. **Té raó El nostre país és el model d'autonomia capdavanter de tot l'Estat. Socialment, econòmica-ment i culturalment estem superavançats. L'esperit català, la nostra idiosincràsia és molt diferent a la de la resta.** D'aquest argument, se n'han fet moltes dramatitzacions. Podria ser que es fes una altra obra de teatre aquí. Sobre una catifa no màgica,

però sí vella i a un pam de l'escenari, levitarien els somnis de catalans i els de la "resta" que no ho són. **La integració és total. Des del punt de vista lingüístic, als més grans els costa de parlar català, però els seus fills estan totalment normalitzats. Tots fem pinya a les diferents entitats que tenim.** El jovent, de tant en tant, se surt del cercle per ballar o per viure sota sostre propi. Aquí no hi ha discoteques, bars musicals ni sòl urbà. La frase *anar amb la música a una altra banda* es transforma aquí en *marxar a buscar-la allà on soni*. **Ara estem fent el projecte d'habitatges socials, perquè serà la manera que no se'n vagin fora.** Siguin o no al poble, el dia 2 de febrer, quan es treu en processó la Mare de Déu de Lledó, tots hi tornen. Estrenyent les barres perquè no s'afluïxin els cordills de sota pell, volen tocar la talla de la verge i l'encuny del seu segle XIII. Alguns també voldran posar les mans sobre l'alcalde. No es tracta d'estossar-lo, sinó de demanar-li una brúixola que assenyali un petit nord. **A vegades, l'alcalde fa una mica de confessor. La gent el que més demana és feina. Sortosament, hem pogut col·locar força persones fent d'intermediaris amb els empresaris.** Però qui fa de connector entre una xarxa viària molt deficitària i la seva solució xifrada en dos-cents milions de pessetes. **Agraim la variant, però és insuficient. Mai passa res, però si passés alguna cosa, no sabríem per on sortir. Tenim un pont que va de la Pobra al Morell, per on només pot passar un cotxe. Per altra banda, l'accés cap a les empreses petroquímiques és una carretera trencada per mil llocs. Aquí fem un esforç fiscal molt important en el tema de l'IAE (el trenta-dos per cent va a la Diputació). Jo demano que aquest esforç reverteixi, de forma més palesa, en el municipi.**

La senyora de la neteja, un cop ha aplanat amb el raspall les dunes d'esborranys fets brossa, surt al carrer i discrimina la porqueria. **La gent s'està acostumant que l'embelliment d'un poble sigui cosa de tots. La cooperació és fonamental. La recollida selectiva d'escombraries és un índex que posa a prova el civisme de la població. Aquí ja és una imatge normal veure els veïns llençant el vidre a un lloc, les piles a un altre, el cartró ...**

Definitivament, aquest és un poble amb el peu enganxat a l'accelerador, tot i que no té bones carreteres. Un lloc on, d'aquí a poc temps, hi haurà un monument únic a l'Estat: una al·legoria a la indústria química **perquè quan miro des d'aquí la petroquímica, sempre dic el mateix: -Mentre hi hagi fum a baix, tot anirà bé.**

Joan M.ª Sardà Padrell - La Pobla de Mafumet - 1.018 hab. (el Tarragonès)